CORRENT
SOCIAL CRISTIÀ

DECLARACIÓ D'EL CORRENT

SOBRE LA VAGA GENERAL DE L'11 DE NOVEMBRE

El dret de vaga, la llibertat de treballar i la responsabilitat dels poders públics

El Corrent Social Cristià, davant la vaga general de l'11 de novembre, considera necessari expressar públicament la seva posició sobre tres qüestions fonamentals: la inoportunitat de la convocatòria, el respecte a la llibertat de treballar i, especialment, la greu responsabilitat del Govern de la Generalitat en la paralització del transport ferroviari de Catalunya.

1. Una vaga general inoportuna, de marcada significació política i perjudicial per al conjunt de la societat.

El Corrent reconeix plenament el dret constitucional de vaga i la legitimitat de les reivindicacions laborals i socials. Les dificultats d'accés a l'habitatge, la pèrdua de poder adquisitiu de nombrosos treballadors i el deteriorament de serveis públics essencials constitueixen problemes reals que exigeixen respostes efectives.

Tanmateix, **considerem que aquesta vaga general és inadequada i inoportuna**, tant per les seves circumstàncies com per les seves conseqüències.

Convocada a només divuit dies de les eleccions generals, sense una reivindicació negociadora precisa ni un interlocutor governamental clarament definit, la mobilització **adquireix una dimensió política i electoral que desvirtua la seva naturalesa sindical**.

Resulta particularment contradictori que membres destacats del mateix Govern espanyol donin suport a una vaga que denuncia problemes que **aquest executiu no ha estat capaç de resoldre al llarg dels seus vuit anys de mandat**.

Una vaga general no és mai gratuïta. Comporta un cost econòmic i social considerable, que no recau només sobre les empreses, sinó també sobre els treballadors, els autònoms, els petits comerciants i les famílies. **La legitimitat dels motius no justifica automàticament qualsevol convocatòria ni qualsevol perjudici**. Cal valorar-ne la proporcionalitat, l'oportunitat i la finalitat efectiva. La finalitat no justifica els mitjans.

2. El dret de vaga no pot anul·lar la llibertat de treballar.

El Corrent rebutja de manera inequívoca qualsevol forma de violència, intimidació o coacció exercida en nom del dret de vaga.

Els anomenats piquets informatius tenen dret a informar, expressar les seves reivindicacions i intentar convèncer. Però aquest dret no els autoritza a impedir l'obertura de comerços, bloquejar l'accés a empreses, instal·lacions o polígons industrials, ni a forçar els treballadors a abandonar la seva activitat.

El dret de vaga té com a correlat necessari el respecte a la llibertat de treballar. Ambdós han de poder exercir-se sense imposicions.

És especialment greu que es pretengui presentar com a èxit sindical la paralització d'activitats causada per bloquejos, intimidacions o impossibilitat material de desplaçament. Un treballador que no pot arribar a la feina no és, per aquest fet, un treballador que hagi decidit secundar la vaga.

Les autoritats públiques tenen el deure de garantir simultàniament l'exercici pacífic de la vaga i la protecció efectiva dels drets de qui decideix no participar-hi.

3. La responsabilitat especialment greu del Govern Illa: una paralització ferroviària inacceptable.

La situació de Catalunya exigeix una consideració singular i una censura política explícita.

El Govern de Salvador Illa ha fixat uns serveis mínims ferroviaris extraordinàriament restrictius: només el 25% en hores punta i, en el cas de Rodalies i Regionals, sense circulació programada fora d'aquestes franges.

El contrast amb els serveis mínims establerts per al conjunt de Cercanías de l'Estat, del 75% en hora punta i el 50% fora d'aquestes hores, posa de manifest la magnitud excepcional de la decisió catalana.

No es tracta d'una conseqüència inevitable del dret de vaga, sinó d'una decisió administrativa que contribueix decisivament a la paralització de Catalunya.

És especialment inadmissible que això succeeixi en un país que ja pateix el deteriorament crònic de Rodalies, amb conseqüències greus per a la mobilitat, el treball i l'activitat econòmica.

Aquesta actuació resulta encara més censurable en un context en què el PSC governa simultàniament la Generalitat, l'Ajuntament de Barcelona i la Diputació, i ha manifestat la seva sintonia política amb la mobilització.

Les institucions no poden confondre's amb els interessos electorals del partit que les governa. La seva obligació és servir el conjunt dels ciutadans, inclosos els que no comparteixen la vaga.

El Corrent considera que aquesta actuació constitueix **una greu irresponsabilitat política i un abús de la potestat administrativa**, que exigeix una explicació pública i l'assumpció de responsabilitats.

Salvador Illa mereix una censura explícita del Parlament de Catalunya per aquesta actuació del seu Govern. Cal que el Parlament examini els criteris emprats per establir els serveis mínims, n'avaluï les conseqüències i exigeixi les responsabilitats polítiques corresponents.

Una qüestió de qualitat democràtica

Una democràcia necessita sindicats independents, treballadors lliures i institucions que serveixin l'interès general.

El dret de vaga és una garantia de llibertat, no una autorització per coaccionar. I el poder polític ha de protegir els drets de tots, no convertir les institucions en instruments de mobilització partidista.

Defensar el dret de vaga exigeix també defensar el dret a treballar. Governar exigeix servir tots els ciutadans, no només aquells amb qui es comparteixen objectius polítics.

Corrent Social Cristià (e-C) " El Corrent"

Barcelona, 12 de novembre de 2026